



KWALITATIEVE GROEI

Ik groeide op in het traditionele coulissenlandschap van Twente. Omringd door mooie, maar bovenal functionele houtwallen beleefde ik mijn jeugd jaren. Ik zag mijn vader werken met de veertig melkkoeien die we hadden, naast een aantal vleesvarkens en een paar kippen. We zijn de afgelopen jaren zoals vele agrariërs gegroeid. Iets wat mijn vader op dit erf ook doormaakte, toen hij nog jonger was.

De Nederlandse landbouw heeft zich in de afgelopen decennia enorm ontwikkeld. In de periode na de Tweede Wereldoorlog sprak Sicco Mansholt - verzetsstrijder, politicus en grondlegger van het Europese landbouwbeleid - de woorden: "Nooit meer honger!" Drie woorden die onze landbouw op zijn kop zetten, het was de start van een nieuw paradigma. Landbouw moest efficiënter, er waren monden te voeden.

Totdat de melkplassen zich ontwikkelden en boterbergen zich vormden. Dezelfde Sicco Mansholt zette dit nieuwe vraagstuk op de agenda van de Europese politiek. In een brandbrief aan de voorzitter van de EU bepleitte hij een radicale ecologische koerswijziging. Het vraagstuk is nog steeds actueel, want helaas werd deze koerswijziging tot op heden - ruim 25 jaar later - nog steeds niet doorgevoerd. Hoog tijd voor een nieuw paradigma. De veestapel thuis groeide van veertig naar vijftig koeien, de kip-

pen scharrelen nog altijd over het erf en de varkens zijn weg. We hebben wel weer drie Bonte Bentheimers lopen. Daarnaast is er een zorgtak op het erf ontwikkeld. Dagelijks komen tien hulpboeren naar de boerderij voor hun dagbesteding. Naast de dagelijkse verzorging van de dieren, onderhouden we ook houtwallen, fietspaden en proberen we de omgeving te verrijken met landbouw die natuurlijke kenmerken waarborgt en tegelijkertijd smaakvol voedsel produceert. Een boerenbedrijf vraagt veel kapitaal. Hoe krijg je je financiële plaatje rond? Je kunt kiezen voor intensiveren of voor verbreden. Wij kozen thuis het laatste.

Dit 'Erf van de stad' gaat om een moderne kijk op de inrichting van het landschap. Minder koeien en het in ere herstellen van het matenlandschap en noaberschap als basis voor nieuw palet producten met een verhaal. Samen creëren met kwetsbare mensen en mensen uit de regio. Kwalitatieve groei, zo zou ik het noemen. □

Jorrit Kiewik (27) is boerenzoon en neemt over een paar jaar met zijn zus de boerderij van zijn ouders over. Daarnaast is hij directeur van het Slow Food Youth Network, dat zich richt op een 'good, clean & fair voedselsysteem'. Hij studeerde Agrarisch Ondernemerschap in Dronten.